

ΜΕΓΑΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΗΣ 15-08.

ΜΕΓΑΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Ιερεὺς: Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ό αὐτοῦ σπηλιαῖς: Ἀ μήν.

Ψαλμὸς 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώπιοι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐδικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Οτι κατεδίωξεν ὁ ἔχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου, ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος·

Καὶ ἡκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Εμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὀμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα· Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὀδόν, ἐν ᾧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἥρα τὴν

ψυχήν μου·

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κατέφυγον.

Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου· τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Ἐνεκεν τοῦ ὄνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου·

Καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἔχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού εἰμι.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὄνόματι Κυρίου.

Σπίχ, α'. **Ἐ**ξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὄνόματι Κυρίου.

Σπίχ, β'. **Π**άντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὄνόματι Κυρίου ἡμινύαμην αὐτούς,

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὄνόματι Κυρίου.

Σπίχ, γ'. **Π**αρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὄνόματι Κυρίου.

Ἔχος δ'

ΜΕΓΑΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΗΣ 15-08.

Ο ίψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἀμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοί, καὶ προσπέσωμεν ἐν μετανοίᾳ, κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα, βοήθησον ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα, σπεῦσον, ἀπολλύμεθα ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Δόξα... Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Καὶ νῦν... Ἡχος δ'

Οὐ σιωπήσωμέν ποτε, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προϊστασο πρεσβεύουσα, τὶς ἡμᾶς ἔρρυσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; Τὶς δὲ διεφύλαξεν ἔως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεί, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν΄ Ψαλμὸς (χῦμα)

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντὸς.

Сοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὔφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἔξαλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ρῦσαι με ἔξ αἰμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Οτι εἰ ἡθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἀν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμένον· καρδίαν συντετριμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιῶν, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ιερουσαλήμ.

ΜΕΓΑΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΗΣ 15-08.

Τότε εύδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Εἴτα ψάλλομεν

τὰς Ὡδὰς τοῦ Κανόνος.

Ὕχος πλ. δ'

Ἄρματηλάτην Φαραὼ

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν λυπηρῶν ἐπαγωγαὶ χειμάζουσι τὴν ταπεινήν μου ψυχήν, καὶ συμφορῶν νέφη, τὴν ἐμὴν καλύπτουσι, καρδίαν Θεονύμφευτε ἀλλ' ἡ φῶς τετοκυῖα, τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον, λάμψον μοι τὸ φῶς τὸ χαρμόσυνον.

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐξ ἀμετρήτων ἀναγκῶν καὶ θλίψεων, καὶ ἐξ ἔχθρῶν δυσμενῶν, καὶ συμφορῶν βίου, λυτρωθεὶς Πανάχραντε, τῇ κραταιᾳ δυνάμει σου, ἀνυμνῷ μεγαλώνω, τὴν ἄμετρόν σου συμπάθειαν, καὶ τὴν εἰς ἐμέ σου παράκλησιν.

Δόξα Πατρὶ...

Νῦν πεποιθὼς ἐπὶ τὴν σὴν κατέφυγον, ἀντίληψιν κραταιάν, καὶ πρὸς τὴν σὴν σκέπην, ὀλοψύχως ἔδραμον, καὶ γόνυ κλίνω Δέσποινα, καὶ θρηνῶ καὶ στενάζω, μή με παρίδῃς τὸν ἄθλιον, τῶν Χριστιανῶν καταφύγιον.

Καὶ νῦν...

Οὐ σιωπήσω τοῦ βοῶν τρανώτατα, τὰ μεγαλεῖα τὰ σά, εἰ

μὴ γὰρ σὺ Κόρη, πάντοτε προᾶστασο, ὑπὲρ ἐμοῦ πρεσβεύουσα, τῷ Γίῳ καὶ Θεῷ σου, τὶς ἐκ τοσούτου με κλύδωνος, καὶ δεινῶν κινδύνων ἐρόύσατο.

Ἄρμῃ γ'

Ὕχος πλ. δ'

Οὐρανίας ἀψίδες

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄπορήσας ἐκ πάντων, ὀδυνηρῶς κράζω σοι πρόφθασον θερμὴ προστασία, καὶ σὴν βοήθειαν, δὸς μοι τῷ δούλῳ σου, τῷ ταπεινῷ καὶ ἀθλίῳ, τῷ τὴν σὴν ἀντίληψιν, ἐπιζητοῦντι θερμῶς.

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐθαυμάστωσας ὅντως, νῦν ἐπ' ἐμοὶ Δέσποινα, τὰς εὐεργεσίας σου Κόρη, καὶ τὰ ἐλέη σου ὅθεν διξάζω σε, καὶ ἀνυμνῷ καὶ γεραίρω, τὴν πολλὴν καὶ ἀμετρον, κηδεμονίαν σου.

Δόξα Πατρὶ...

Καταιγίς με χειμάζει, τῶν συμφορῶν Δέσποινα, καὶ τῶν λυπηρῶν τρικυμίαι, καταποντίζουσιν, ἀλλὰ προφθάσασα, χεῖρα μοι δὸς βοηθείας, ἡ θερμὴ ἀντίληψις, καὶ προστασία μου.

Καὶ νῦν....

Ἄληθῆ Θεοτόκον, δμολογῶ Δέσποινα, σὲ τὴν τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἐξαφανίσασαν ὡς γὰρ φυσίζωος, ἐκ τῶν δεσμῶν τῶν τοῦ ἄδου, πρὸς ζωὴν ἀνήγαγες, εἰς γῆν με διέύσαντα.

ΜΕΓΑΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΗΣ 15-08.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρδηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον ἐν εὔμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπήν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἵασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα Ἡχος β'

Τὰ ἄνω ζητῶν

Πρεσβεία θερμή, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πηγή, τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βιῶμέν σοι, Θεοτόκε Δέσποινα, πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

ῳδὴ δ'.

Ἡχος πλ. δ'

Σύμου ἰσχὺς Κύριε

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ ποῦ λοιπόν, ἄλλην εὐρήσω ἀντίληψιν; ποῦ προσφύγω; ποῦ δὲ καὶ σωθήσομαι; τίνα θερμὴν ἔξω βιοθόν, θλίψει τοῦ βίου καὶ ζάλαις οἴμοι! κλονούμενος; Εἰς σὲ μόνην ἐλπίζω, καὶ θαρρῶ καὶ καυχῶμαι, καὶ προστρέχω τῇ σκέπῃ σου σῶσον με.

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν ποταμόν, τὸν γλυκερόν του ἐλέους σου, τὸν πλουσίαις δωρεαῖς δροσίσαντα, τὴν παναθλίαν καὶ ταπεινήν, πάναγνε ψυχήν μου, τῶν συμφορῶν καὶ τῶν θλίψεων, καμίνῳ φλογισθεῖσαν, μεγαλύνω κηρύττω, καὶ προστρέχω τῇ σκέπῃ

σου σῶσον με.

Δόξα Πατρὶ...

Сὲ τὴν ἀγνήν, σὲ τὴν Παρθένον καὶ ἀσπιλον, μόνην φέρω, τεῖχος ἀπροσμάχητον, καταφυγὴν σκέπην κραταιάν, ὅπλον σωτηρίας μή με παρίδης τὸν ἄσωτον, ἐλπὶς ἀπηλπισμένων, ἀσθενῶν συμμαχία, θλιβομένων χαρὰ καὶ ἀντίληψις.

Καὶ νῦν...

Πῶς ἔξειπεν, σοῦ κατ’ ἀξίαν δυνήσομαι, τοὺς ἀμέτρους, οίκτιρμοὺς ὡς Δέσποινα, τοὺς τὴν ἐμὴν πάντοτε ψυχήν, δεινῶς πυρούμενην, ὡς ὑδωρ περιδροσίσαντας; Ἄλλ’ ὡς τῆς σῆς προνοίας, καὶ τῆς εὔεργεσίας, ἦς ἀφθόνως αὐτὸς παραπήλαυσα.

ῳδὴ ε'

Ἡχος πλ. δ'

Ίνα πὶ με ἀπώσω

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εύχαρίστως βιῷ σοί χαῖρε Μητροπάρθενε, χαῖρε Θεόνυμφε χαῖρε θεία σκέπη, χαῖρε ὅπλον καὶ τεῖχος ἀπόρθητον, χαῖρε προστασία, καὶ βιοθὲ καὶ σωτηρία, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων ἐκ πίστεως.

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ μισοῦντες με μάτην, βέλεμνα καὶ ἔιφη καὶ λάκκον ηύτρεπισαν, καὶ ἐπιζητοῦσι, τὸ πανάθλιον σῶμα σπαράξαι μου, καὶ καταβιβάσαι, πρὸς γῆν Ἀγνὴ ἐπιζητοῦσιν · ἀλλ’ ἐκ τούτων προφθάσασα σῶσον με.

Δόξα Πατρὶ...

Ἄπο πάσης ἀνάγκης, θλίψεως

ΜΕΓΑΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΗΣ 15-08.

καὶ νόσου καὶ βλάβης με λύτρωσαι, καὶ τῇ σῇ δυνάμει, ἐν τῇ σκέπῃ σου φύλαξον ἀτρωτον, ἐκ παντὸς κινδύνου, καὶ ἐξ ἔχθρῶν τῶν πολεμούντων, καὶ μισούντων με Κόρη πανύμνητε.

Καὶ νῦν...

Τί σοι δῶρον προσάξω, τῆς εὐχαριστίας ἀνθ' ὧν περ ἀπήλαυσα, τῶν σῶν δωρημάτων, καὶ τῆς σῆς ἀμετρήτου χρηστότητος; Τοιγαροῦν δοξάζω, ὑμνολογῶ καὶ μεγαλύνω, σοῦ τὴν ἀμετρον πρὸς με συμπάθειαν.

Ἄδης'

Ὕχος πλ. δ'

Τὴν δέησιν, ἐκχεῶ

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ νέφη, τῶν λυπηρῶν ἐκάλυψαν, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν καὶ καρδίαν, καὶ σκοτασμὸν ἐμποιοῦσι μοι Κόρη ἀλλ' ἡ γεννήσασα φῶς τὸ ἀπρόσιτον, ἀπέλασον ταῦτα μακράν, τῇ ἐμπνεύσει τῆς θείας πρεσβείας σου.

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παράκλησιν, ἐν ταῖς θλίψεσιν οἶδα, καὶ τῶν νόσων ἰατρὸν σε γινώσκω, καὶ παντελῆ συντριμμόν τοῦ θανάτου, καὶ ποταμόν τῆς ζωῆς ἀνεξάντλητον, καὶ πάντων τῶν ἐν συμφοραῖς, ταχινὴν καὶ δέξειαν ἀντίληψιν.

Δόξα Πατρὶ...

Οὐ κρύπτω σου, τὸν βυθόν του ἐλέους, καὶ τὴν βρύσιν τῶν ἀπείρων θαυμάτων, καὶ τὴν πηγὴν τὴν

ἀέναον ὄντως, τῆς πρὸς ἐμὲ συμπαθείας σου Δέσποινα, ἀλλ' ἀπασιν ὅμοιογῶ, καὶ βοῶ καὶ κηρύττω καὶ φθέγγομαι.

Καὶ νῦν...

Ἐκύκλωσαν, αἱ τοῦ βίου με ζάλαι, ὥσπερ μέλισσαι κηρίον Παρθένε, καὶ τὴν ἐμὴν κατασχοῦσαι καρδίαν, κατατιτρώσκουσι βέλει τῶν θλίψεων, ἀλλ' εὔροιμί σε βοηθόν, καὶ διώκτην καὶ ὁρτην Πανάχροαντε.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων, τοὺς δούλους σου, Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεόν, εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρδηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρόρησίαν.

Συναπτὴ μικρά

Κοντάκιον. Ὕχος β'

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, Μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι. Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἴκεσίαν, ἡ προστατεύουσα ἀεί, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Προκείμενον

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

ΜΕΓΑΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΗΣ 15-08.

Σπίχ. Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ἵδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ μνησθήσομαι.

Διάκονος: Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.

Ιερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ιερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα Σοι Κύριε, δόξα Σοι.

Ιερεὺς: Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινὰ γυνὴ δέ τις, ὀνόματι Μάρθα, ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῇδε ἦν ἀδελφή, καλουμένη Μαρία, ἥ καὶ παρακαθήσασα παρά τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τῶν λόγων αὐτοῦ · ἥ δὲ Μάρθα περιεσπάτο περὶ πολλὴν διακονίαν ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε · Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἥ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἶπὲ οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ · Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾶς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλὰ ἐνὸς δὲ ἔστι χρεία· Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ · Μακαρία ἥ κοιλία ἥ βαστάσασά σε

καὶ μαστοί, οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε · Μενοῦν γε, μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον του Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Δόξα Σοι Κύριε, δόξα Σοι.

Δόξα Πατρὶ... Ἡχος β'

Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα, Τριάς ἥ ἐν Μονάδι, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Σπίχ. Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἡχος πλ. β'

Όλην ἀποθέμενοι

Μὴ καταπιστεύσῃς με, ἀνθρωπίνη προστασίᾳ, Παναγία Δέσποινα, ἀλλὰ δέξαι δέησιν, τοῦ ἱκέτου σου · θλῖψις γὰρ ἔχει με, φέρειν οὐ δύναμαι, τῶν δαιμόνων τὰ τοξεύματα · σκέπην οὐ κέκτημαι, οὐδὲ ποῦ προσφύγω ὁ ἄθλιος, πάντοθεν πολεμούμενος, καὶ παραμυθίαν οὐκ ἔχω πλήν σου. Δέσποινα τοῦ κόσμου, ἐλπὶς καὶ προστασία τῶν πιστῶν, μή μου παρίδῃς τὴν δέησιν, τὸ συμφέρον ποίησον.

Ἐπερα Θεοτοκία

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, ἀγνὴ Παρθένε Θεοτόκε, ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δώρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

ΜΕΓΑΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΗΣ 15-08.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων ὑπάρχουσα, Θεοτόκε Παρθένε, σῷζε πόλιν (*νῆσον*) καὶ λαόν, τῶν πολεμουμένων ἡ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἡ γαλήνη, ἡ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

Сῶσον δὲ Θεὸς τὸν λαὸν σου...

Κύριε ἐλέησον (*ιβ*)

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

ῳδὴ ζ

Ἔχος πλ. δ'

Παῖδες Ἐβραίων

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φῶς ἡ τεκοῦσα Θεοτόκε, σκοτισθέντα με νυκτὶ ἀμαρτημάτων, φωταγώγησον σύ, φωτὸς οὖσα δοχεῖον, τὸ καθαρὸν καὶ ἄμωμον, ἵνα πόθῳ σὲ δοξάζω.

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σκέπη γενοῦ καὶ προστασία, καὶ ἀντίληψις καὶ καύχημα Παρθένε, γυμνωθέντι μοι νῦν, ἀπάσης βοηθείας, ἀβοηθήτων δύναμις, καὶ ἔλπις ἀπηλπισμένων.

Δόξα Πατρί...

Ολῇ ψυχῇ καὶ διανοίᾳ, καὶ καρδίᾳ σε καὶ χείλεσι δοξάζω, ἀπολαύσας τῶν σῶν, μεγάλων χαρισμάτων· ἀλλ' ὡς τῆς σῆς χρηστότητος, καὶ ἀπείρων σου θαυμάτων!

Καὶ νῦν...

Βλέψον ἵλεω ὅμματί σου, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν κάκωσιν ἦν ἔχω, καὶ δεινῶν συμφορῶν, καὶ βλάβης καὶ κινδύνων, καὶ πειρασμῶν με λύτρωσαι, ἀμετρήτῳ σου ἔλεει.

ῳδὴ η'.

Ἔχος πλ. δ'

Τὸν ἐν ὅρῃ ἀγίῳ μοξασθέντα

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου Παρθένε, μὴ παρίδης σεμνή, ποντούμενόν με σάλω, βιωτικῶν κυμάτων, ἀλλὰ δίδου μοι χεῖρα βοηθείας, καταπονουμένῳ, κακώσεσι του βίου.

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Περιστάσεις καὶ θλίψεις καὶ ἀνάγκαι, εὑροσάν με Ἄγνη, καὶ συμφοραί τοῦ βίου, καὶ πειρασμοὶ με πάντοθεν ἐκύκλωσαν ἀλλὰ πρόστηθί μοι, καὶ ἀντιλαβοῦ μου, τῇ κραταιᾷ σου σκέπη.

Δόξα Πατρί...

Ἐν ταῖς ζάλαις ἐφεῦρον σε λιμένα, ἐν ταῖς λύπαις χαρὰν καὶ εὐφροσύνην, καὶ ἐν ταῖς γόσοις ταχινὴν βοήθειαν, καὶ ἐν τοῖς κινδύνοις, ρύστιν καὶ προστάτιν, ἐν τοῖς πειρατηρίοις.

Καὶ νῦν...

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε Κυρίου, χαῖρε θεία καὶ μανναδόχε στάμνε, χαῖρε χρυσῆ λυχνία, λαμπάς ἀσβεστος, χαῖρε τῶν παρθένων δόξα καὶ μητέρων, ὠραΐσμα καὶ κλέος.

ῳδὴ θ'.

Ἔχος πλ. δ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

ΜΕΓΑΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΗΣ 15-08.

Πρὸς τίνα καταφύγω ἄλλην Ἀγνή; ποῦ προσδράμω λοιπὸν καὶ σωθῆσομαι; ποῦ πορευθῶ; ποίαν δὲ ἐφεύρω καταφυγὴν; ποίαν θερμὴν ἀντίληψιν; ποίαν ἐν ταῖς θλίψει βοηθόν; Εἰς σὲ μόνην ἐλπίζω, εἰς σὲ μόνην καυχῶμαι, καὶ ἐπὶ σὲ θαρρῶν κατέφυγον.

Σπίχ. Υ περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οὐκ ἔστιν ἀριθμήσασθαι δυνατόν, μεγαλεῖα τὰ σὰ Θεονύμφευτε, καὶ τὸν βυθόν, τὸν ἀνεξερεύνητον ἔξειπεῖν, τῶν ὑπέρ νοῦν θαυμάτων σου, τῶν τετελεσμένων διηγεκῶς, τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι, καὶ πίστει προσκυνοῦσιν, ὡς ἀληθῆ Θεοῦ λοχεύτριαν.

Δόξα Πατρὶ...

Ἐν ὅμνοις εὐχαρίστοις διοξολογῶ, καὶ γεραίρω τὸ ἄμετρον ἔλεος, καὶ τὴν πολλήν, δύναμίν σου πᾶσιν ὁμολογῶ καὶ τὰς εὐεργεσίας σου, ἃς ὑπερεκένωσας εἰς ἐμέ, κηρύττω, μεγαλύνω, ψυχῇ τε καὶ καρδίᾳ, καὶ λογισμῷ καὶ γλώσσῃ πάντοτε.

Καὶ νῦν...

Τὴν δέησίν μου δέξαι τὴν πενιχράν, καὶ κλαυθμὸν μὴ παρίδῃς καὶ δάκρυα, καὶ στεναγμόν, ἀλλ' ἀντιλαβοῦ μου ὡς ἀγαθή, καὶ τὰς αἰτήσεις πλήρωσον δύνασαι γάρ πάντα ὡς πανσθενοῦς, Δεσπότου Θεοῦ Μήτηρ, εἰ νεύσεις ἔτι μόνον, πρὸς τὴν ἐμὴν οἰκτρὸν ταπείνωσιν.

Μεγαλυνάρια

Ἄξιόν ἔστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον,

καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν, καὶ καθαρωτέραν λαμπηδόνων ἡλιακῶν, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας, τὴν Δέσποιναν τοῦ κόσμου, ὅμνοις τιμήσωμεν.

Ἄπὸ τῶν πολλῶν μου ἀμαρτιῶν, ἀσθενεῖ τὸ σῶμα, ἀσθενεῖ μου καὶ ἡ ψυχή, πρὸς σὲ καταφεύγω τὴν Κεχαριτωμένην, ἐλπὶς ἀπηλπισμένων, σὺ μοι βοήθησον.

Δέσποινα καὶ μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δέξαι παρακλήσεις, ἀναξίων σῶν ἱκετῶν, ἵνα μεσιτεύσῃς πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα. **Ω** Δέσποινα, τοῦ κόσμου γενοῦ μεσίτρια.

Ὑάλομεν προθύμως σοι τὴν ὡδήν, νῦν τῇ πανυμήτῳ, Θεοτόκῳ χαρμονικῶς, μετὰ τοῦ Προδρόμου, καὶ πάντων τῶν Ἅγίων, δυσώπει, Θεοτόκε, τοῦ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Ἄλαλα τὰ χείλη τῶν ἀσεβῶν, τῶν μὴ προσκυνούντων, τὴν εἰκόνα σου τὴν σεπτήν, τὴν ἴστορηθεῖσαν, ὑπὸ τοῦ ἀποστόλου, Λουκᾶ ἰερωτάτου, τὴν Ὁδηγήτριαν.

**Μεγαλυνάριον
τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ**

Πᾶσαι τῶν Ἅγγέλων αἱ στρατιαι, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

ΜΕΓΑΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΗΣ 15-08.

‘Ο Άναγνώστης:

Άναγνώστης:

**‘Αγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (γ')**

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

**Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις
ἡμῶν,**

**Δέσποτα, συγχώρησον τὰς
ἀνομίας ἡμῖν.**

**‘Αγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς
ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ
ὸνόματός σου.**

**Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον,
Κύριε, ἐλέησον.**

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά
σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς
ἡμῖν σήμερον, καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ
ὅφειλήματα ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὅφειλέταις ἡμῶν, καὶ
μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

ὁ ἴερεύς:

**‘Ο τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ
δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Γενοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

**Εἶτα φάλλομεν τὸ
Προβλεπόμενο ὑπὸ τοῦ Τυπικοῦ
Ἀπολυτίκου
ὁ διάκονος ἢ ὁ ἴερεύς :**

**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ
μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθα Σου,
ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.**

Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

**‘Ετι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Ἀρχιεπι-
σκόπου ἡμῶν, (.....) καὶ πάσης
τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.**

Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

**‘Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς,
εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπι-
σκέψεως, συγχωρήσεως καὶ
ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν
διούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων των
εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χρι-
στιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ πα-
ρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ,
ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιε-
ρωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.**

Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

**‘Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν διούλων
τοῦ Θεοῦ, (ὄνόματα).**

**‘Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλα-
χθῆναι τὴν ἀγίαν Ἑκκλησίαν καὶ
τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν
καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λι-
μοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ,
πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς
ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ
αἰφνιδίου θανάτου, ὑπὲρ τὸν ἵλεων,
εὔμενη καὶ εὐδιάλακτον, γενέσθαι
τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν
ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκε-
δάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν
καθ’ ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσα-
σθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δι-
καιίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι
ἡμᾶς.**

Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

**‘Ετι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσα-
κοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς
δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ
ἐλεῆσαι ἡμᾶς.**

Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

ΜΕΓΑΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΗΣ 15-08.

ὁ Ἱερεὺς: Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός,
ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν
περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν
θαλάσσῃ μακράν, καὶ ἵλεως, ἵλεως
γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἀμαρ-
τίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς,
ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλάνθρωπος
Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ
καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματi, νῦν καὶ ἀεὶ¹
καὶ εἰς τους αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν,
Κύριε, δόξα Σοι.

Ο Ἱερεὺς· Σοφία·

Ο Ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ο Ἱερεὺς· Ο ὅν εὐλογητός Χριστός
ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ¹
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Сτερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν
ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν
εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χρι-
στιανῶν, σύν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ
τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ)
ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ο Ἱερεὺς· Υπεραγία Θεοτόκε,
σῶσον ἡμᾶς.

Ο Ἀναγνώστης· Τὴν Τιμιωτέραν
τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν
ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύο-
μεν.

Ο Ἱερεὺς· Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ
ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Ο Ἀναγνώστης· Δόξα... Καὶ νῦν...,
Κύριε ἐλέησον (γ), Πάτερ ἄγιε,
εὐλόγησον.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου
καὶ παναμώμου ἀγίας Αὐτοῦ μη-
τρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζω-
ποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν
τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσω-
μάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ
Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων,
ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀπο-
στόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ
καλλινίκων Μαρτύρων, των ὁσίων
καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ
Ναοῦ) τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεο-
πατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, (τῆς
ἡμέρας) καὶ πάντων τῶν Ἅγιων,
ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς
καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων
Θεός.

Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ

Δεκαπενταυγούστου εἴθισται ἵνα
ψάλλωνται, τὰ ἐπόμενα Ἐξαποστειλάρια.

Ὕχος γ'

Ο οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Ἀπόστολοι ἐκ περάτων, συνα-
θροισθέντες ἐνθάδε, Γεθσημανῇ τῷ
χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα,
καὶ σύ, Γίε καὶ Θεέ μου, παράλαβέ
μου τὸ πνεῦμα.

Ο γλυκασμὸς τῶν Ἅγγέλων, τῶν
θλιβομένων ἡ χαρά, χριστιανῶν ἡ
προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου,
ἀντιλαβοῦ μου καὶ ὁῦσαι, τῶν
αἰωνίων βασάνων.

Καὶ σὲ μεσίτριαν ἔχω, πρὸς τὸν
φιλάνθρωπον Θεόν, μή μου ἐλέγξῃ
τὰς πράξεις, ἐνώπιον τῶν Ἅγγέλων,
παρακαλῶ σε, Παρθένε, βοήθησόν
μοι ἐν τάχει.

ΜΕΓΑΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΗΣ 15-08.

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ
δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοστάλακτε
θρόνε, καθέδρα τοῦ Βασιλέως,
ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλου-
χεῖς τὸν Δεσπότην;

‘Ιερεὺς: **Δ**ι’ εὐχῶν τῶν Ἅγίων
Πατέρων ἡμῶν...

‘Η Μεταφορὰ Κειμένων
Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἐγίνε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
‘Ιεροψάλτη
στὸν I.N. Ἅγιου Γεωργίου
Κουλούρας Βέροιας.